

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.7.2018r.
COM(2018) 540 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

Kontrola stosowania prawa Unii Europejskiej Sprawozdanie roczne za 2017 r.

{SWD(2018) 377 final} - {SWD(2018) 378 final} - {SWD(2018) 379 final}

Przedmowa	2
Egzekwowanie prawa ma kluczowe znaczenie dla właściwego wdrażania polityki UE.....	4
1. Pobudzenie zatrudnienia, wzrostu i inwestycji	7
2. Połączony jednolity rynek cyfrowy.....	14
3. Stabilna unia energetyczna z perspektywiczną polityką przeciwdziałania zmianie klimatu .	17
4. Pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej	20
5. Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa	33
6. Obszar sprawiedliwości i przestrzegania praw podstawowych oparty na wzajemnym zaufaniu	36
7. W kierunku nowej polityki w dziedzinie migracji	40

Przedmowa

Jeden z moich wielkich poprzedników, Walter Hallstein, powiedział, że Unia Europejska jest przede wszystkim wspólnotą prawa. Te słowa zmotywowały mnie do podjęcia studiów prawniczych, a następnie ukształtowały moją karierę polityczną. I w moim przekonaniu te słowa nie straciły na aktualności. Prawo pozostaje naszym najskuteczniejszym narzędziem służącym walce o sprawiedliwość, ochronie swobód i wypełnieniu naszych zobowiązań wobec obywateli.

Dlatego też, jak obejmowałem stanowisko w listopadzie 2014 r., obiecałem, że od początku przyjmimy podejście bardziej ukierunkowane na kształtowanie polityki i tworzenie prawa. Obecnie dążymy do tego, aby nasze wnioski dotyczące polityki były oparte na dowodach i konsultacjach publicznych. Taki sposób pracy, stanowiący podstawę Programu lepszego stanowienia prawa, ma na celu zapewnić, aby każdy środek zawarty w zbiorze przepisów UE był adekwatny do założonych celów oraz jak najłatwiejszy we wdrożeniu i stosowaniu.

Skuteczność każdego przepisu, niezależnie od tego jak starannie został opracowany i przygotowany, zależy jednak od jego wdrożenia. Dlatego też Komisja jest tak samo zainteresowana zapewnieniem należytego stosowania prawa, jak wcześniej jego opracowaniem. Kluczowym czynnikiem służącym skutecznemu wprowadzeniu w życie prawa UE jest współpraca i komunikacja między Komisją i państwami członkowskimi. Dlatego też, jeżeli chodzi o kwestie dotyczące egzekwowania prawa, zawsze na pierwszym miejscu stawiałem dialog. I dlatego też będziemy nadal wspierać państwa członkowskie we wdrażaniu prawa UE.

Jednocześnie musimy podjąć zdecydowane działania przeciwko poważnym naruszeniom prawa Unii. Mając to na uwadze, w 2016 r. określiliśmy jasne priorytety w prowadzonych przez nas pracach nad rozpatrywaniem skarg i postępowaniami w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Od tamtej pory nasze wysiłki w zakresie egzekwowania prawa koncentrują się na najważniejszych naruszeniach prawa Unii, w przypadku których działania na szczeblu europejskim mogą przynieść rzeczywistą wartość dodaną. Naszą rolą jest z jednej strony wspieranie państw członkowskich we wdrażaniu prawa UE, a z drugiej – zdecydowane ściganie pojawiających się poważnych naruszeń. Te role idą w parze.

Niniejsze sprawozdanie dotyczące stosowania prawa Unii w 2017 r. obejmuje pierwszy rok obowiązywania tego nowego, bardziej kierunkowanego podejścia. Pierwsze rezultaty potwierdzają, że nowe podejście przynosi już korzyści.

Swobodny przepływ pracowników jest jednym z największych osiągnięć UE, lecz Europejczycy nie zawsze mają poczucie, że odbywa się on w sposób sprawiedliwy. Z tego powodu w 2014 r. przyjęliśmy przepisy dotyczące egzekwowania dyrektywy o delegowaniu pracowników, które weszły w życie w 2016 r. i dostarczają organom krajowym dodatkowych narzędzi służących walce z nadużyciami, oszustwami i pracą nierejestrowaną. W 2017 r. Komisja wykorzystwała swoje uprawnienia wykonawcze, aby zapewnić należyte i skuteczne wdrożenie tych przepisów przez państwa członkowskie. Z naszych narzędzi przeciwdziałających naruszeniom prawa korzystamy również w obszarze ochrony konsumentów. To w widoczny sposób wpływa na życie Europejczyków, na przykład dzięki zapewnieniu, aby osoby wybierające się na wycieczki zorganizowane otrzymywały zwrot pieniędzy, jeżeli biuro podróży organizujące wycieczkę ogłosi upadłość.

Egzekwowanie prawa ma również duże znaczenie w przestrzeni internetowej. Coraz większa liczba obywateli jest coraz częściej zaniepokojona, jeżeli chodzi o ochronę ich danych osobowych. Dlatego też wprowadziliśmy nowe przepisy, które ustanowiły nowy globalny standard ochrony prywatności obywateli. W 2017 r. ściśle współpracowaliśmy z państwami członkowskimi, aby przygotować je na

wejście w życie tych przepisów w maju 2018 r. To pokazuje, jak dużą wagę przywiązujemy do wspierania państw członkowskich w przestrzeganiu prawa UE od najwcześniejszego etapu.

Przyjęliśmy takie samo podejście, jeżeli chodzi o przepisy, które zwiększają nasze bezpieczeństwo i chronią pieniądze podatników. Obecnie urzędująca Komisja nasiliła walkę z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, aby państwa członkowskie mogły ściślej współpracować w celu powstrzymania przestępczości transgranicznej o takim charakterze. W 2017 r. wspieraliśmy ten proces, podejmując zdecydowane działania, aby nowe unijne przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy zostały należycie transponowane do prawa krajowego.

Te przykłady pokazują, w jaki sposób prawo może doprowadzić do zmian i jak jego egzekwowanie może zapewnić, aby te zmiany były odczuwalne w życiu codziennym Europejczyków. To właśnie znaczy żyć we wspólnocie prawa.

Przewodniczący Komisji Europejskiej

Jean-Claude Juncker

Egzekwowanie prawa ma kluczowe znaczenie dla właściwego wdrażania polityki UE

Unia Europejska może realizować swoje polityki tylko wówczas gdy państwa członkowskie stosują i wdrażają prawo UE w sposób prawidłowy i bez zbędnej zwłoki. Aby zapewnić realizację celów polityk UE w terenie, Komisja wykorzystuje szeroką gamę narzędzi, w tym postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Bardziej strategiczne podejście do egzekwowania przepisów UE

W swoim komunikacie „[Prawo Unii: lepsze wyniki dzięki lepszemu stosowaniu](#)” Komisja ogłosiła nowe podejście do swojej polityki dotyczącej postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. W pierwszej kolejności Komisja zajmie się problemami, w przypadku których jej działania w zakresie egzekwowania prawa mogą przynieść realne zmiany i zapewnić rzeczywistą wartość dodaną osobom fizycznym i przedsiębiorstwom.

Na przykład jednolity rynek UE daje ogromne możliwości europejskim przedsiębiorstwom, a konsumentom większą możliwość wyboru oraz niższe ceny. Pozwala obywatelom podróżować, mieszkać, pracować i studiować w dowolnym miejscu. Korzyści te nie mają jednak szansy zaistnieć, jeżeli państwo członkowskie nie stosuje ani nie wdraża przepisów dotyczących jednolitego rynku lub gdy przepisy te są niweczone przez inne bariery.

W warunkach podziału kompetencji między instytucjami europejskimi Komisja Europejska ponosi ogólną odpowiedzialność za wszczęcie procesu legislacyjnego. Rada i Parlament Europejski podejmują decyzje w sprawie wniosków Komisji. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za terminowe i prawidłowe stosowanie, wdrażanie i egzekwowanie prawa Unii w krajowym porządku prawnym. Krąg ten zamyka Komisja: po przyjęciu wniosków jako prawa Unii monitoruje, czy państwa członkowskie prawidłowo stosują to prawo i w razie potrzeby podejmuje stosowne działania.

Na mocy [Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa](#) te trzy instytucje postanowiły zapewnić obywatelom Unii otwarte, zrozumiałe i dostępne przepisy UE, które mogą być skutecznie wdrażane. Współpracując z państwami członkowskimi Komisja dba, aby to postanowienie było realizowane. Czyni to, przygotowując plany wdrażania, aby pomóc państwom członkowskim we wdrażaniu prawa Unii. Przygotowując wnioski dotyczące dyrektyw, Komisja prowadzi z państwami członkowskimi dialogi, czy potrzebne są „dokumenty wyjaśniające”, tj. dokumenty wyjaśniające, w jaki sposób państwa te transponowały daną dyrektywę do prawa krajowego. Dialog ten jest kontynuowany w trakcie procedur ustawodawczych oraz na kolejnych etapach transpozycji do prawa krajowego, wdrażania i stosowania prawa Unii.

Zgodnie z zobowiązaniami podjętymi w komunikatach „[Strategia jednolitego rynku](#)” i „[Prawo Unii: lepsze wyniki dzięki lepszemu stosowaniu](#)” w 2017 r. Komisja zorganizowała w ramach dialogu spotkania dotyczące zgodności z przepisami, w których udział wzięły trzy państwa członkowskie: Belgia, Irlandia i Włochy. Rozmowy dotyczyły głównie stwierdzonych w tabeli wyników rynku wewnętrznego braków w zakresie zgodności z przepisami i transpozycji do prawa krajowego, toczących się postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz nowych rozwiązań w strategii jednolitego rynku. Dialogi okazały się przydatne w gromadzeniu wiedzy na temat poszczególnych państw i ocenie sytuacji przepisów dotyczących jednolitego rynku w tych państwach członkowskich.

Po przyjęciu przepisów państwa członkowskie muszą skutecznie i terminowo wdrażać i stosować przepisy UE, aby zapewnić społeczeństwu spodziewane korzyści.

Nowa polityka Komisji w zakresie egzekwowania prawa stanowi podstawę osiągnięcia celów polityki UE. W związku z tym Komisja powinna działać stanowczo i szybko, gdy naruszenia utrudniają osiągnięcie celów polityki UE.

W 2017 r. Komisja podjęła szybkie działania i uruchomiła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 16 państwom członkowskim, które nie przedsięwzięły środków mających na celu zmniejszenie zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy zgodnie z wymogami określonymi w [dyrektywie w sprawie toreb plastikowych](#). Zgodnie z przepisami UE państwa członkowskie powinny osiągnąć ten cel, wprowadzając opłatę za lekkie plastikowe torby na zakupy lub gwarantując, że wykorzystywana będzie ograniczona liczba takich toreb w przeliczeniu na osobę rocznie.

Komisja wyraźnie określiła priorytety, którymi będzie się kierować przy podejmowaniu działań w związku z domniemanymi naruszeniami prawa Unii. Zgodnie z tymi priorytetami i politycznym zobowiązaniem do przyjęcia bardziej strategicznego podejścia do egzekwowania prawa Unii Komisja zamykała sprawy, gdy wydawało się to właściwe z politycznego punktu widzenia.

W 2017 r. Komisja Europejska zamknęła [postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) w dziedzinie gier hazardowych online oraz związane z tym skargi przeciwko kilku państwom członkowskim.

Komisja nie traktuje priorytetowo możliwości wykorzystywania swoich uprawnień w zakresie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom do promowania jednolitego rynku UE w dziedzinie usług hazardowych online.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wielokrotnie uznał prawo państw członkowskich do ograniczenia usług w zakresie gier hazardowych, w przypadku gdy jest to konieczne do ochrony celów leżących w interesie publicznym, takich jak: ochrona nieletnich, walka z uzależnieniem od hazardu, a także zwalczanie nieprawidłowości i nadużyć finansowych.

Komisja uznaje szerszą legitymację polityczną celów służących interesowi publicznemu, które państwa członkowskie realizują, regulując usługi związane z grami hazardowymi.

Komisja będzie nadal wspierać państwa członkowskie w ich wysiłkach zmierzających do modernizacji krajowych ram prawnych dotyczących gier hazardowych online i ułatwiać współpracę między krajowymi regulatorami gier hazardowych. Jednocześnie, w świetle licznych wyroków Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie krajowego ustawodawstwa dotyczącego gier hazardowych Komisja jest zdania, że sądy krajowe mogą sprawniej niż ona rozpatrywać skargi w sektorze gier hazardowych.

Aby zapewnić szybsze przestrzeganie przepisów w przypadkach, w których ma to znaczenie, Komisja skorygowała swoją politykę w zakresie korzystania z mechanizmu EU Pilot. W ramach tego mechanizmu Komisja nieformalnie zgłasza państwom członkowskim swoje obawy dotyczące ewentualnych uchybień zobowiązaniom przed wszczęciem formalnego postępowania. EU Pilot nie jest już domyślnym mechanizmem angażowania się w dialog z państwami członkowskimi na temat domniemanych naruszeń prawa Unii. Zamiast tego Komisja będzie normalnie uruchamiać postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego bez korzystania z mechanizmu EU Pilot. To wyjaśnia znaczny spadek liczby nowych postępowań w ramach mechanizmu EU Pilot, które Komisja wszczęła w 2017 r.

Ponieważ Komisja przywiązuje dużą wagę do prowadzenia dochodzeń w sprawach, w których państwa członkowskie nie przekazały informacji o swoich krajowych środkach transponujących dyrektywy, zastrzyła swój system sankcji w odniesieniu do takich spraw. Gdy takie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego zostaną wniesione do Trybunału Sprawiedliwości, Komisja będzie systematycznie występować do Trybunału o nakładanie kary w formie ryczałtu, jak również okresowej kary pieniężnej. Komisja będzie stosować tę politykę w odniesieniu do postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, które wszczęto po opublikowaniu komunikatu „[Prawo Unii: lepsze wyniki dzięki lepszemu stosowaniu](#)” w dniu 19 stycznia 2017 r. Z uwagi na krótki okres, jaki upłynął od tamtej pory, Komisja nie skierowała do Trybunału żadnej sprawy w ramach nowego systemu sankcji w 2017 r.

Komisja w dalszym ciągu przywiązuje dużą wagę do pomocy ze strony obywateli, przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron w wykrywaniu naruszeń prawa Unii. Jednocześnie równie ważne jest,

aby społeczeństwo zrozumiało charakter procesu uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i odpowiednio określiło swoje oczekiwania. Podstawowym celem postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego jest zapewnienie, aby państwa członkowskie przestrzegały prawa Unii, a nie przeprowadzenie indywidualnego dochodzenia roszczeń lub odszkodowania. Niektóre kategorie spraw można często skutecznie rozwiązać, stosując inne, bardziej odpowiednie mechanizmy na szczeblu unijnym i krajowym, takie jak SOLVIT, sądy krajowe i krajowi rzecznicy praw obywatelskich. Komunikat „*Prawo Unii: lepsze wyniki dzięki lepszemu stosowaniu*” zapewnił podstawy do działania, zobowiązując do zacieśnienia współpracy z europejską siecią rzeczników praw obywatelskich w celu promowania dobrej administracji w stosowaniu prawa Unii na szczeblu krajowym.

W 2017 r. zobowiązanie to stanowi podstawę działania Komisji. Wspólnie z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich i europejską siecią rzeczników praw obywatelskich Komisja zorganizowała warsztaty mające na celu lepszą wymianę informacji zarówno na temat toczących się postępowań w sprawie naruszeń prawa Unii, jak i mechanizmów dochodzenia roszczeń dostępnych obywatelom.

Parlamenty narodowe odgrywają zasadniczą rolę we wdrażaniu przepisów UE do krajowego porządku prawnego. W związku z powyższym Komisja może tylko z zadowoleniem przyjąć ich rosnące zainteresowanie kwestiami związanymi z wdrażaniem, stosowaniem i skutecznym egzekwowaniem prawa Unii. Oprócz regularnej wymiany informacji z parlamentami narodowymi na temat wniosków ustawodawczych Komisja pogłębiła ten dialog, wprowadzając konkretne kwestie związane z egzekwowaniem prawa. W 2017 r. Komisja skorzystała z tej okazji, aby wyjaśnić swoją nową politykę w zakresie egzekwowania prawa w ramach wymiany informacji z parlamentami narodowymi Niemiec i Czech.

1. Pobudzenie zatrudnienia, wzrostu i inwestycji

Priorytetem Komisji Junckera jest pobudzenie inwestycji, które przyczynią się do powstania nowych miejsc pracy, oraz podniesienie konkurencyjności Europy. Wysiłki podejmowane na rzecz stworzenia właściwego otoczenia regulacyjnego w celu wsparcia przedsiębiorstw i tworzenia nowych miejsc pracy pójdą jednak na marne, jeżeli państwa członkowskie nie wdrożą przepisów UE prawidłowo i w terminie.

Zapewnienie sprawiedliwych warunków pracy w całej UE

Swobodny przepływ pracowników na jednolitym rynku idzie w parze z zapewnieniem podobnego poziomu ochrony w miejscu pracy na obszarze całej UE. W [dyrektywie w sprawie czasu pracy](#) ustanowiono minimalne wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w odniesieniu do organizacji czasu pracy. Długi czas pracy oraz niewystarczający odpoczynek (w szczególności przez dłuższy okres) mogą mieć szkodliwy

wpływ na zdrowie pracowników (w postaci wyższych wskaźników wypadków i błędów, większego stresu i zmęczenia, krótkookresowych i długookresowych zagrożeń dla zdrowia).

W kwietniu 2017 r. Komisja przedstawiła „[komunikat wyjaśniający](#)” dotyczący [dyrektywy w sprawie czasu pracy](#) oraz [sprawozdania](#) w sprawie wykonania tej dyrektywy. Instrumenty te mają na celu wyjaśnienie mającego zastosowanie prawodawstwa. Celem komunikatu jest przede wszystkim pomoc organom krajowym, prawnikom praktykom i partnerom społecznym w wykładni dyrektywy.

Niespójne stosowanie [dyrektywy w sprawie czasu pracy](#) w państwach członkowskich pozostawiło pewne kategorie pracowników bez ochrony, jaką ta dyrektywa zapewnia. W sektorze publicznym siły zbrojne, policja i służby ochrony ludności, takie jak służby więzienne i straż pożarna, nie zawsze odnosiły korzyści z dyrektywy. Jeżeli chodzi o sektor prywatny, w niektórych państwach członkowskich pracownicy krajowi nie zawsze mogli korzystać z praw przysługujących im na mocy dyrektywy. Prawo do corocznego płatnego urlopu – jeden z podstawowych elementów dyrektywy – nie zawsze było prawidłowo włączane do prawa krajowego.

Po wszczęciu przez Komisję postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego Francja i Hiszpania zmieniły swoje ustawodawstwo w 2017 r. w celu rozszerzenia korzyści płynących z dyrektywy w sprawie czasu pracy na pewne kategorie członków ich sił policyjnych.

W ciągu ostatnich 20 lat działania Komisji w zakresie egzekwowania prawa przyczyniły się do wyeliminowania tych niedociągnięć. Ponadto w ponad 50 wyrokach i postanowieniach Trybunału Sprawiedliwości UE dokonano wykładni przepisów dyrektywy w sprawie czasu pracy. Wpływ tych wykładni jest znaczny: są one wykorzystywane przez sądy krajowe do interpretacji prawa krajowego, a co za tym idzie – obowiązują pracodawców.

Przepisy UE w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP) ustanawiają wysokie standardy ochrony pracowników przed zagrożeniami dla zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy.

Przyczyniają się do zapobiegania chorobom i wypadkom związanym z pracą, co wpływa na poprawę jakości życia ludzi. W 2017 r. działania Komisji w zakresie egzekwowania prawa w tym obszarze zmusiły państwa członkowskie do wprowadzenia w życie przepisów krajowych w celu zapewnienia zgodności z prawem Unii, w szczególności z dyrektywą w sprawie [narażenia zawodowego na działanie pól elektromagnetycznych](#).

Egzekwowanie przepisów w zakresie ochrony środowiska

W 2017 r. Komisja podjęła działania prawne w celu rozwiązania problemu nieodpowiedniego wdrażania przepisów w zakresie ochrony środowiska.

Komisja skierowała sprawę przeciwko Polsce do Trybunału Sprawiedliwości UE w związku ze zwiększoną wycinką drzew w [Puszczy Białowieskiej](#), która jest jednym z ostatnich w Europie lasów pierwotnych i chronionym obszarem „Natura 2000”. Obszar ten zapewnia ochronę gatunków i siedlisk, do których istnienia niezbędne są stare drzewostany, w tym martwe drewno. Dla niektórych z tych gatunków Puszcza Białowieska jest najważniejszym lub nawet ostatnim miejscem występowania w Polsce. Ponieważ wycinka rozpoczęła się na dużą skalę, Komisja zwróciła się również do Trybunału o zastosowanie środków tymczasowych nakazujących Polsce natychmiastowe zawieszenie prac. Trybunał przyjął [wniosek](#) Komisji i nakazał Polsce natychmiastowe zaprzestanie aktywnych działań gospodarki leśnej w Puszczy Białowieskiej, z wyjątkiem przypadków, w których są one bezwzględnie konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego. Trybunał również po raz pierwszy potwierdził, że Polsce mogą grozić kary finansowe, jeżeli nie zastosuje się do orzeczenia Trybunału.

Głównym wyzwaniem pozostaje poprawa jakości powietrza. Pomimo ciężącego na państwach członkowskich obowiązku zagwarantowania dobrej jakości powietrza dla społeczeństwa, jakość ta już od lat stanowi problem w wielu miejscach. Niska jakość powietrza powoduje co roku więcej ofiar śmiertelnych niż wypadki drogowe.

W 2017 r. toczyło się łącznie 30 postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku ze zbyt wysokimi poziomami cząstek stałych (PM¹⁰), dwutlenku azotu (NO₂) i dwutlenku siarki (SO₂) w powietrzu. Zanieczyszczenia te, powstające głównie w wyniku działalności człowieka, takiej jak transport, przemysł i ogrzewanie gospodarstw domowych, mogą powodować zaburzenia oddechowe, raka płuc oraz przedwczesne zgony. W przełomowym orzeczeniu [dotyczącym Bułgarii w sprawie przekroczenia dopuszczalnych wartości emisji cząstek stałych](#) Trybunał Sprawiedliwości podtrzymał działania Komisji w zakresie egzekwowania prawa. Komisja będzie w dalszym ciągu prowadzić postępowania przeciwko innym państwom członkowskim w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w odniesieniu do jakości powietrza.

Państwa członkowskie muszą również posiadać odpowiednie systemy odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych, ponieważ nieoczyszczone ścieki stwarzają zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, wód śródlądowych i środowiska morskiego.

W 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości podtrzymał argumenty Komisji w sprawach przeciwko [Zjednoczonemu Królestwu](#) i [Grecji](#) dotyczących niewystarczającego oczyszczania ścieków komunalnych.

W 2017 r. Komisja aktywnie prowadziła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które nie wdrożyły zmienionej dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko do prawodawstwa krajowego. Dyrektywa ta upraszcza przepisy dotyczące oceny potencjalnego oddziaływania przedsięwzięć na środowisko.

Jednocześnie Komisja ściśle współpracowała z organami krajowymi i innymi zainteresowanymi stronami w celu wspierania zgodności i rozwiązywania problemów na wczesnym etapie. W lutym 2017 r. opublikowano [sprawozdania krajowe z przeglądu wdrażania polityki ochrony środowiska](#), w których przedstawiono pierwszy w historii kompleksowy przegląd sposobu, w jaki państwa członkowskie faktycznie stosują politykę i przepisy UE w zakresie ochrony środowiska. Na podstawie tych sprawozdań Komisja rozpoczęła dialog z państwami członkowskimi. Ponadto Komisja ustanowiła [instrument partnerski](#), aby ułatwić wymianę wiedzy eksperckiej między krajowymi, regionalnymi i lokalnymi organami publicznymi odpowiedzialnymi za wdrażanie przepisów i polityki UE w zakresie ochrony środowiska.

Egzekwowanie przepisów rolnych

Wspólna polityka rolna i egzekwowanie związanych z nią przepisów UE zapewnia wsparcie dochodów rolniczych i sprawia, że rolnictwo staje się bardziej przyjazne dla środowiska. Działania te przyczyniają się również do zwiększenia konkurencyjności sektora i efektywnej gospodarki zasobami, a także ogólnie do wspierania życia na obszarach wiejskich.

W 2017 r. działania Komisji mające na celu egzekwowanie przepisów w dziedzinie rolnictwa koncentrowały się na monitorowaniu sposobu wdrażania przez państwa członkowskie [reformy płatności bezpośrednich](#). Komisja rozpoczęła dialog dwustronny z państwami członkowskimi, które nieprawidłowo wykorzystywały pomoc finansową w ramach systemu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją do wspierania rodzajów rolnictwa lub sektorów borykających się z innymi trudnościami niż ryzyko zaniechania uprawy lub spadku produkcji.

Trudności napotkane w praktyce pokazały, że obowiązujące przepisy wymagają sprecyzowania. W związku z tym w grudniu 2017 r. Komisja przyjęła rozporządzenie dostosowujące warunki, na jakich państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie finansowe w ramach systemu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją.

W drodze dialogu Komisja przekonała organy krajowe państwa członkowskiego do zmiany dyskryminującego przepisu, który uniemożliwiał osobom niepełnosprawnym ubieganie się o wsparcie finansowe na modernizację ich gospodarstw rolnych.

Kazeiny, substancja występująca w mleku, mają szeroki zakres zastosowań w przemyśle. Są one stosowane w wielu branżach jako środek wiążący, stanowią główny składnik sera i mają zastosowanie jako dodatek do żywności. [Przepisy UE dotyczące etykietowania kazein i kazeinianów](#) ułatwiają podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze swobodny przepływ tych produktów.

Komisja aktywnie śledziła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego prowadzone przeciwko [Cyprowi](#), [Włochom](#) i [Zjednoczonemu Królestwu](#), ponieważ państwa te nie wprowadziły w odpowiednim czasie norm handlowych dotyczących kazein i kazeinianów do swoich przepisów krajowych.

Egzekwowanie przepisów w zakresie gospodarki morskiej i rybołówstwa

Aby pomóc Europie w przejściu na gospodarkę o obiegu zamkniętym, która w bardziej zrównoważony sposób wykorzystuje zasoby naturalne, należy zarządzać zasobami rybnymi w sposób zrównoważony. Jest to również konieczne w celu zapewnienia miejsc pracy oraz wzrostu w sektorze gospodarki rybnej w perspektywie długookresowej. W związku z tym w 2017 r. strategia Komisji w zakresie egzekwowania prawa

koncentrowała się na obszarach ochrony i kontroli rybołówstwa, które mają kluczowe znaczenie dla budowy gospodarki o obiegu zamkniętym.

Jeżeli państwa członkowskie nie wprowadzą natychmiastowych i skutecznych środków, aby zapobiec nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom, utrudni to UE zwalczanie takich praktyk na całym świecie.

Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Portugalii, ponieważ statki rybackie pływające pod banderą portugalską i prowadzące działalność na wodach podlegających Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku wielokrotnie i przez długi czas brały udział w działalności połowowej, która powodowała naruszenie środków ochronnych tej organizacji.

Krajowe systemy monitorowania rybołówstwa muszą przewidywać odstrasżające sankcje za poważne naruszenia przepisów unijnej wspólnej polityki rybołówstwa. Komisja podjęła działania mające na celu usunięcie braków systemowych, które utrudniają wykrywanie nielegalnej działalności połowowej szkodzącej zrównoważonemu rozwojowi.

W ramach wspólnej polityki rybołówstwa statki rybackie UE mają jednakowy dostęp do wód i zasobów na wszystkich wodach UE. Państwa członkowskie muszą zapewnić statkom pływającym pod banderą innych państw UE swobodny dostęp do wód podlegających ich jurysdykcji w celu prowadzenia połowów.

Komisja podjęła dalsze działania w zakresie [postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Rumunii, która nie zapewniła statkom rybackim z innych państw członkowskich równego dostępu do swoich wód.

Konkurencja o przestrzeń na naszych wodach – o urządzenia wykorzystujące energię ze źródeł odnawialnych, akwakulturę i inne zastosowania – sprawiła, że konieczne stało się zarządzanie naszymi morzami w bardziej spójny sposób. Planowanie przestrzenne obszarów morskich funkcjonuje ponad granicami i sektorami, aby cała działalność człowieka na morzu prowadzona była w sposób wydajny, bezpieczny i zrównoważony. W 2017 r. Komisja podjęła kroki w celu zapewnienia terminowego wdrożenia [wspólnych unijnych ram planowania przestrzennego obszarów morskich](#) w przepisach krajowych państw członkowskich.

Egzekwowanie przepisów dotyczących polityki regionalnej

Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne wspierają inwestycje w kluczowych obszarach polityki generujących wzrost gospodarczy w całej UE. Aby zapewnić jak najefektywniejsze wykorzystanie funduszy, państwa członkowskie muszą spełnić pewne warunki wstępne. Komisja sprawdza, czy zostały one spełnione. Inwestycje prowadzone w państwach członkowskich muszą być zgodne z tymi

samymi przepisami i normami UE, które mają zastosowanie w różnych sektorach, takich jak ochrona środowiska, zatrudnienie czy badania naukowe.

W 2017 r. działania Komisji koncentrowały się na egzekwowaniu warunków wstępnych w dziedzinie zamówień publicznych, pomocy państwa, kompleksowych planów inwestycji transportowych oraz w sektorze gospodarki wodnej i ściekowej.

Zwalczanie nadużyć finansowych popełnianych na szkodę budżetu UE

W 2017 r. Komisja kontynuowała działania następcze w przypadkach, które doprowadziły do utraty dochodów do budżetu UE.

Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) opublikował sprawozdanie dotyczące poważnego przypadku oszustw celnych, które miały miejsce w 2017 r. Dotyczy to międzynarodowych zorganizowanych grup przestępczych wyszukujących

porty UE objęte najłagodniejszą kontrolą, aby uniknąć płacenia ceł przez składanie fałszywych deklaracji zaniżających wartość wyrobów włókienniczych i obuwia przywożonych z Chin. Ponieważ zarówno cła, jak i podatek od wartości dodanej oblicza się na podstawie wartości przywożonych towarów oszuści mogą w ten sposób bezprawnie korzystać z braku odpowiednich kontroli, płacąc znacznie mniej niż jest to prawnie wymagane. W ramach prowadzonego dochodzenia OLAF wykazał, że najważniejszym centrum tego nielegalnego handlu było Zjednoczone Królestwo. Ze względu na fakt, że towary te były głównie przeznaczone na rynki innych państw członkowskich, w tym Francji, Hiszpanii, Niemiec i Włoch, miało to znaczący wpływ na przychody związane z podatkiem od wartości dodanej w tych państwach członkowskich. W 2017 r. w ramach prowadzonych inspekcji Komisja potwierdziła wnioski z dochodzenia OLAF-u i fakt, że w latach 2011–2017 dochodziło do nadużyć finansowych w Zjednoczonym Królestwie. Komisja ponownie zwróciła się do władz Zjednoczonego Królestwa o ostateczne wdrożenie skutecznych środków zaradczych w celu zapobieżenia przywozowi z Chin wyrobów włókienniczych i obuwia o znacznie zaniżonej wartości. Środki te zostały już wdrożone przez inne państwa członkowskie zgodnie z zaleceniami Komisji skierowanymi do wszystkich państw członkowskich, w tym Zjednoczonego Królestwa. Komisja podjęła odpowiednie kroki w celu ochrony interesów finansowych Unii i zwróciła się do Zjednoczonego Królestwa o wprowadzenie niezbędnych środków w celu udostępnienia wszystkich kwot należnych budżetowi UE.

Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko [Niderlandom](#) i [Zjednoczonemu Królestwu](#) z powodu nieuiszczenia przez te państwa łącznej kwoty 20 mln EUR należności celnych utraconych przez budżet UE (pomniejszonej o koszty poboru). W przypadku obu państw członkowskich utrata tradycyjnych zasobów własnych w budżecie UE wynika z nieprawidłowo wystawionych świadectw przez ich kraje i terytoria zamorskie. W przypadku Zjednoczonego Królestwa aluminium przywożono na terytorium zamorskie (Anguilla) z państw niebędących członkami UE, a następnie ponownie wywożono do UE. Przywóz niesłusznie został objęty zwolnieniem z należności celnych UE, ponieważ Anguilla nie powinna była wystawiać świadectw wywozowych. Jeżeli chodzi o Niderlandy, przywóz mleka w proszku i ryżu z Curaçao w latach 1997–2000 oraz kasz i produktów ryżowych z Aruby w latach 2002–2003 został niesłusznie zwolniony z należności celnych UE przy przywozie do Europy, ponieważ te terytoria nie powinny były wydawać świadectw „EUR 1”. Zarówno Curaçao, jak i Aruba są terytoriami zamorskimi Niderlandów. Jeżeli dane państwo członkowskie nie wniesie swojego wkładu do budżetu UE w jego pełnej wysokości, pozostałe państwa członkowskie muszą uzupełniać różnicę.

2. Połączony jednolity rynek cyfrowy

Strategia jednolitego rynku cyfrowego ma na celu zniesienie barier w internecie, z powodu których mieszkańcy UE nie mogą korzystać z niektórych towarów i usług.

Egzekwowanie zasady dotyczącej „roamingu po cenach krajowych”

Od dnia 15 czerwca 2017 r. zasady dotyczące „[roamingu po cenach krajowych](#)” mają zastosowanie do wszystkich podróży z UE. Oznacza to, że podczas pobytu w innym państwie członkowskim płacą oni taką samą cenę za połączenia, wiadomości tekstowe i transmisję danych w sieci jak w państwie członkowskim swojego zamieszkania.

W 2017 r. Komisja ściśle monitorowała, czy państwa członkowskie prawidłowo stosują [rozporządzenie UE w sprawie roamingu](#). Monitorowanie wykazało, że z dużym powodzeniem wdrożono nowe przepisy dotyczące roamingu, a od dnia 15 czerwca 2017 r. znacznie wzrosła liczba połączeń w roamingu prowadzonych przez podróżujących.

Zagwarantowanie zaufania do transakcji internetowych

Podpis elektroniczny, który umożliwia podpisywanie dokumentów w świecie internetu, na podobnej zasadzie jak ręczne podpisywanie dokumentów w świecie poza internetem, jest już rzeczywistością w UE. Konieczne są jednak [usługi zaufania](#) inne niż podpis elektroniczny, aby transakcje elektroniczne prowadzone w ramach scenariuszy transgranicznych (podobnie jak na poziomie krajowym) były bezpieczne i prawnie wiążące.

W 2017 r. Komisja podjęła działania w celu zapewnienia prawidłowego stosowania [rozporządzenia UE w sprawie usług zaufania](#) w całej UE. Podjęła również działania mające na celu zapewnienie, aby podpisy elektroniczne, pieczęcie elektroniczne, znaczniki czasu, usługi doręczenia elektronicznego i uwierzytelnianie witryn internetowych miały charakter transgraniczny oraz taki sam status prawny w całej UE, jak w przypadku tradycyjnych procesów z wykorzystaniem dokumentów papierowych.

Zapewnienie lepszej łączności internetowej

Dyrektywa w sprawie ograniczenia kosztów sieci szerokopasmowych przyczynia się do zmniejszenia kosztów wprowadzenia szybkiego internetu o 30%, co oznacza, że więcej osób w UE ma do niego dostęp. Prawidłowe wdrożenie dyrektywy ma zasadnicze znaczenie dla ukończenia tworzenia jednolitego rynku cyfrowego UE i zwiększenia łączności.

Po wszczęciu przez Komisję postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego większość państw członkowskich wdrożyła dyrektywę w sprawie ograniczenia kosztów sieci szerokopasmowych do prawa krajowego. Pod koniec 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości nadal prowadził sprawy przeciwko [Belgii i Słowacji](#).

Zapewnienie ochrony praw autorskich i praw pokrewnych

Dyrektywa w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi przyczynia się do usprawnienia zarządzania organizacjami zbiorowego zarządzania i zwiększenia ich przejrzystości. Organizacje te zarządzają prawami autorskimi i prawami pokrewnymi w imieniu podmiotów praw autorskich i praw pokrewnych, takich jak twórcy, kompozytorzy lub wykonawcy w całej

Europie. Ułatwiają one udzielanie licencji, pobieranie i podział należności licencyjnych oraz propagowanie różnorodności ekspresji kulturalnej. Dyrektywa przyczynia się również do większej dostępności i możliwości wyboru muzyki online w Europie, w tym poza granicami krajowymi.

Komisja podjęła dalsze kroki w ramach [postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Bułgarii, Hiszpanii, Luksemburgowi, Polsce i Rumunii w związku z niewdrożeniem w terminie [dyrektywy w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi](#).

Stosowanie przepisów dotyczących praw autorskich w odniesieniu do stron internetowych służących wzajemnej wymianie plików wyjaśniono w [wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie platformy „The Pirate Bay”](#). Platforma „The Pirate Bay” umożliwia użytkownikom udostępnianie i przesyłanie w segmentach („torrenty”) utworów chronionych prawami autorskimi, przechowywanych na ich komputerach. Co do zasady podmioty prawa autorskiego nie wyrażały zgody na udostępnianie swoich utworów przez administratorów i użytkowników tego rodzaju stron. Trybunał orzekł, że udzielenie dostępu do platformy wymiany online, takiej jak platforma „The Private Bay”, oraz zarządzanie nią może stanowić naruszenie praw autorskich UE. Nawet jeżeli dane utwory chronione prawem autorskim są umieszczane w internecie przez użytkowników platformy wymiany online, a nie przez samą platformę, administratorzy tej platformy odgrywają kluczową rolę w udostępnianiu tych utworów wszystkim użytkownikom platformy.

Pod koniec roku Komisja przyjęła również pakiet praw własności intelektualnej. Zawiera on wskazówki dotyczące interpretacji dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, ułatwiające państwom członkowskim jej wdrożenie.

3. Stabilna unia energetyczna z perspektywiczną polityką przeciwdziałania zmianie klimatu

Europejska unia energetyczna oznacza zapewnienie gospodarstw domowym i przedsiębiorstwom bezpiecznej, czystej i przystępnej cenowo energii dzięki umożliwieniu swobodnego przepływu energii przez granice krajowe w obrębie w UE. Stymuluje ona również rozwój nowych technologii i zmodernizowanej infrastruktury w celu obniżenia rachunków gospodarstw domowych, stworzenia nowych miejsc pracy i pobudzenia wzrostu gospodarczego. Unia energetyczna przyczyni się do zrównoważonego zużycia energii dzięki ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych, zanieczyszczeń i naszej zależności od paliw kopalnych.

Przekształcenie sektora energetycznego w sektor bezpieczny, pewny i zrównoważony, w którego centrum zainteresowania znajduje się konsument

Konkurencja w środowisku dostawców energii sprawia, że gospodarstwa domowe, przedsiębiorstwa i przemysł korzystają z przystępnych cen energii. Z tego względu działania Komisji w zakresie egzekwowania prawa w sektorze energetycznym w 2017 r. koncentrowały się m.in. na wdrożeniu [dyrektyw w sprawie trzeciego pakietu energetycznego](#) i [rozporządzenia TEN-E](#).

Właściwe wdrożenie przepisów UE w sektorze energetycznym ma decydujące znaczenie pod względem ograniczenia zużycia energii i sprawienia, by było ono bardziej zrównoważone. Przyczynia się również do ograniczenia emisji dwutlenku węgla i zależności od paliw kopalnych, zapewniając

jednocześnie niezawodne dostawy energii, w szczególności konsumentom najbardziej podatnym na zagrożenia. Działania Komisji w zakresie egzekwowania prawa dotyczące [dyrektyw w sprawie efektywności energetycznej](#), [dyrektyw w sprawie charakterystyki energetycznej budynków](#), [dyrektyw w sprawie odnawialnych źródeł energii](#), i [rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu](#) ukierunkowane były na wsparcie realizacji tych celów.

Dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej i dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków wprowadzają szereg przepisów dotyczących dostarczania konsumentom wiarygodnych informacji na temat ich potrzeb energetycznych i wzorców zużycia. Przepisy te egzekwowano w 2017 r. w drodze postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Republice Czeskiej](#), [Grecji](#), [Hiszpanii](#), [Łotwie](#), [Malcie](#) i [Niderlandom](#).

Komisja przedsięwzięła szereg środków w zakresie egzekwowania, aby zapewnić wprowadzenie krajowych ram bezpiecznego i odpowiedzialnego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi przez państwa członkowskie oraz w celu udoskonalenia ram prawnych dotyczących substancji promieniotwórczych w wodzie pitnej. Priorytetem było również egzekwowanie wymogów bezpieczeństwa w odniesieniu do działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.

W tym celu Komisja podjęła dalsze kroki w ramach [postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Republice Czeskiej, Chorwacji, Włochom, Austrii i Portugalii w związku z nieprzyjęciem krajowych programów gospodarowania odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym zgodnie z normami UE. Ponadto Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Belgii, Danii, Luksemburgowi, Austrii i Słowenii w związku z niewdrożeniem w terminie zmian dyrektywy o bezpieczeństwie jądrowym do ich prawa krajowego.

W latach 2016–2017 Komisja zintensyfikowała swoje działania w sektorze energetycznym, przedstawiając szereg wniosków ustawodawczych. W 2017 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły dwa z tych wniosków ([rozporządzenie w sprawie etykietowania energetycznego](#) i [rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu](#)).

Wdrożenie porozumienia klimatycznego z Paryża

W 2015 r. na konferencji paryskiej w sprawie zmiany klimatu UE i jej partnerzy stworzyli szeroką koalicję o wysokim poziomie ambicji, która doprowadziła do zawarcia porozumienia paryskiego. W [porozumieniu](#) określono globalny plan działania, mający na celu wprowadzenie świata na drogę ku zapobieżeniu niebezpiecznej zmianie klimatu. Aby wdrożyć porozumienie paryskie, Komisja Europejska przedstawiła ambitny zestaw ogólnogospodarczych celów ukierunkowanych na

ograniczenie do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych w UE o co najmniej 40% w stosunku do poziomu z 1990 r. Istotnym warunkiem realizacji tych celów jest pełne wdrożenie i ścisłe egzekwowanie istniejących przepisów dotyczących klimatu.

W związku z tym w 2017 r. Komisja ściśle monitorowała stosowanie istniejących przepisów dotyczących zmiany klimatu.

Jako że tylko pięć państw członkowskich dokonało terminowej transpozycji [dyrektywy w sprawie jakości paliw](#) do prawa krajowego, Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko każdemu z pozostałych państw członkowskich. Dyrektywa rozwiązuje problem emisji gazów cieplarnianych z zanieczyszczających paliw wykorzystywanych w transporcie drogowym poprzez nałożenie na dostawców obowiązku ograniczenia średnich emisji takich paliw. Zważywszy, że sektor transportu jest jednym z największych emitentów dwutlenku węgla w UE, ważne jest aby państwa członkowskie dokonały transpozycji dyrektywy w wyznaczonym terminie.

Komisja zainicjowała również dwustronne dialogi, mając na celu zapewnienie, aby państwa członkowskie przestrzegały [dyrektywy w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla](#). Wychwytywanie i geologiczne składowanie dwutlenku węgla jest techniką wychwytywania dwutlenku węgla z dużych źródeł takich jak elektrownie, sprężania go i transportowania na odpowiednie

składowiska, gdzie jest zatłaczany do gruntu. Technologia ta może w znacznym stopniu przyczynić się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w Europie.

Komisja podjęła podobne działania, aby zapewnić stosowanie przez państwa członkowskie [rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych](#). Ma to celu ograniczenie emisji gazów wytwarzanych przez człowieka, wykorzystywanych w wielu zastosowaniach przemysłowych. Są to bardzo trwałe gazy cieplarniane, które mogą utrzymywać się w atmosferze przez stulecia.

Komisja również aktywnie monitorowała przestrzeganie przez państwa członkowskie [rozporządzenia ustanawiającego ogólnounijne ramy monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego](#). Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z żeglugi morskiej jest ważnym krokiem w kierunku osiągnięcia celów porozumienia paryskiego.

Przyspieszenie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych ma zasadnicze znaczenie dla transportu, aby stał się czysty i konkurencyjny w całej Europie. W listopadzie 2017 r. Komisja przyjęła [pakiet w sprawie czystej mobilności](#), którego celem jest wzmocnienie pozycji UE jako światowego lidera w dziedzinie czystych ekologicznie pojazdów. [Dyrektywa w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych](#) służy ustanowieniu wspólnych ram rozwijania na dużą skalę infrastruktury w odniesieniu do paliw alternatywnych w całej Europie. Dyrektywa przyczynia się do zmniejszenia zależności transportu od ropy naftowej, ograniczenia jego wpływu na środowisko i wzmocnienia wiodącej roli Europy w przeciwdziałaniu zmianie klimatu. W dyrektywie określono minimalne wymagania dotyczące budowy infrastruktury paliw alternatywnych, w tym punktów ładowania pojazdów elektrycznych oraz punktów tankowania pojazdów napędzanych gazem ziemnym i wodorem.

W związku z tym, że 21 państw członkowskich nie wdrożyło w terminie dyrektywy w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych, Komisja uruchomiła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko każdemu z tych państw.

4. Pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej

Jednolity rynek UE pozostaje najcenniejszym atutem Europy dla osób fizycznych i przedsiębiorstw. Rynek ten daje ogromne możliwości europejskim przedsiębiorstwom, a konsumentom zapewnia większą możliwość wyboru oraz niższe ceny. Pozwala obywatelom podróżować, mieszkać, pracować i studiować w dowolnym miejscu. Korzyści tych nie można jednak osiągnąć, jeżeli przepisy dotyczące jednolitego rynku nie są stosowane i wdrażane lub gdy ograniczają je inne bariery.

Zapewnienie niezakłóconej konkurencji

Każdy ma prawo do pełnego odszkodowania za szkody wyrządzone w wyniku naruszenia unijnych przepisów ochrony konkurencji, np. działania kartelu lub nadużywania pozycji dominującej na rynku. W praktyce większość ofiar, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa oraz konsumenci, rzadko otrzymuje jednak odszkodowanie od sprawców naruszenia. Pełne odszkodowanie jest prawem

UE, ale korzystanie z niego podlega przepisom krajowym. Te przepisy często powodują, że wnoszenie powództwa w sprawie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji jest kosztowne i trudne. [Dyrektywa w sprawie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji](#) przyjęta w 2014 r. umożliwia osobom fizycznym i przedsiębiorstwom występowanie z roszczeniami o odszkodowanie, na przykład ułatwiając im dostęp do dowodów potwierdzających poniesione szkody i dając im więcej czasu na wniesienie roszczeń do sądów krajowych.

W 2017 r. Komisja monitorowała wdrażanie dyrektywy do przepisów krajowych.

W styczniu 2017 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 21 państwom członkowskim w związku z dyrektywą w sprawie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji. Od tego czasu większość z tych państw przedsięwzięła środki mające na celu wdrożenie dyrektywy do przepisów krajowych. Do końca 2017 r. jedynie Bułgaria, Grecja i Portugalia nie przyjęły jeszcze niezbędnych środków.

Jeżeli chodzi o egzekwowanie przez organy publiczne przepisów w zakresie ochrony konkurencji, w grudniu 2017 r. Grecja zaproponowała Komisji szereg środków zaradczych, które umożliwiają stronom trzecim dostęp do wytwarzania energii elektrycznej z węgla brunatnego. Ma to na celu rozwiązanie problemów w zakresie konkurencji wskazanych przez Komisję w decyzji z 2008 r.

Ponadto w 2017 r. Komisja kontynuowała rozmowy z władzami francuskimi w celu znalezienia odpowiednich środków służących rozwianiu obaw związanych z konkurencją, które po raz pierwszy zgłosiła w 2015 r. Wiążą się one z faktem, że przyznając większość posiadanych przez państwo koncesji w sektorze energii hydroelektrycznej jednemu przedsiębiorstwu, Francja utrzymała lub umocniła pozycję dominującą tego przedsiębiorstwa na francuskim rynku energii elektrycznej z naruszeniem reguł konkurencji UE.

W dziedzinie pomocy państwa konsekwentne egzekwowanie decyzji w sprawie pomocy państwa ma zasadnicze znaczenie dla wiarygodności systemu kontroli pomocy państwa stosowanego przez Komisję.

Komisja podjęła [czynności prawne](#) przeciwko Grecji w związku z niewykonaniem decyzji Komisji z 2008 r., nakazującej odzyskanie niezgodnej z prawem pomocy państwa przyznanej Hellenic Shipyards.

Zapewnianie swobodnego przepływu pracowników

Obywatele Unii mają prawo do pracy w dowolnie wybranym przez siebie państwie członkowskim. Jednocześnie należy chronić prawa pracowników, którzy decydują się na pracę za granicą. Na mocy dyrektywy w sprawie środków ułatwiających korzystanie z praw przyznanych pracownikom w kontekście swobodnego przepływu pracowników państwa członkowskie muszą zapewnić pracownikom

mobilnym w UE dostęp do skutecznej ochrony prawnej w przypadku naruszenia ich praw. Państwa członkowskie muszą również wyznaczyć co najmniej jedną instytucję, która będzie propagować równe traktowanie, zapewniać wsparcie i pomoc pracownikom mobilnym w UE oraz propagować aktywny dialog między partnerami społecznymi, organizacjami pozarządowymi i organami publicznymi.

W 2017 r. Komisja kontynuowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko ośmiu państwom członkowskim (Republice Czeskiej, Estonii, Cypru, Litwie, Luksemburgowi, Austrii, Portugalii i Rumunii), które w terminie nie wdrożyły do swoich przepisów krajowych obowiązków wynikających z [dyrektywy w sprawie środków ułatwiających korzystanie z praw przyznanych pracownikom w kontekście swobodnego przepływu pracowników](#). W wyniku tych działań wszystkie państwa członkowskie przedsięwzięły niezbędne środki w celu wdrożenia dyrektywy przed końcem 2017 r.

Swobodny przepływ jest jedną z największych zalet jednolitego rynku, ale musi odbywać się w sposób sprawiedliwy. Aby zapobiec dumpingowi socjalnemu w świadczeniu usług, [dyrektywa w sprawie egzekwowania dyrektywy dotyczącej delegowania pracowników](#) zapewnia organom krajowym narzędzia do zwalczania nadużyć i oszustw oraz do poprawy ich współpracy administracyjnej i wymiany informacji.

W 2017 r. Komisja wykorzystała swoje uprawnienia wykonawcze, aby zapewnić niezwłoczne wdrożenie przez państwa członkowskie dyrektywy o egzekwowaniu do przepisów krajowych. Podjęto dalsze kroki w ramach postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczętych przeciwko 10 państwom członkowskim (Republice Czeskiej, Cypru, Hiszpanii, Chorwacji, Węgrom, Luksemburgowi, Portugalii, Rumunii, Słowenii i Szwecji). W wyniku tych działań wszystkie państwa członkowskie przedsięwzięły niezbędne środki w celu wdrożenia dyrektywy przed końcem 2017 r.

Zapewnianie swobodnego przepływu towarów

W świetle przepisów UE władze krajowe są odpowiedzialne za sprawdzenie czy dany typ pojazdu spełnia wszystkie normy UE, zanim poszczególne samochody zostaną wprowadzone do obrotu na jednolitym rynku. Jeżeli producent samochodów narusza wymogi prawne, organy krajowe muszą podjąć działania naprawcze (np. nakazując wycofanie) i zastosować skuteczne, odstraszające i proporcjonalne kary w ramach prawodawstwa krajowego. W 2017 r. Komisja w dalszym ciągu monitorowała egzekwowanie tych przepisów przez państwa członkowskie.

W sektorze przemysłu samochodowego, po ujawnieniu we wrześniu 2015 r., że grupa Volkswagena wykorzystuje oprogramowanie do celów uchylania się od przestrzegania norm emisji w odniesieniu do niektórych zanieczyszczeń powietrza, Komisja stwierdziła, że kilka państw członkowskich nie ustanowiło ani nie zastosowało systemów sankcji w celu zniechęcenia producentów samochodów do naruszania przepisów dotyczących emisji zanieczyszczeń przez pojazdy. W 2017 r. Komisja podjęła dalsze kroki przeciwko [Niemcom, Grecji, Hiszpanii, Luksemburgowi i Zjednoczonemu Królestwu](#) w związku z niewypełnieniem zobowiązań wynikających z prawodawstwa UE w zakresie homologacji typu pojazdów.

Komisja wszczęła również [postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Włochom w związku z niewypełnieniem zobowiązań określonych w przepisach UE dotyczących homologacji typu pojazdów w odniesieniu do samochodów Fiat Chrysler.

Zapewnianie swobody przedsiębiorczości

Komisja uważnie śledziła zmiany w węgierskiej ustawie o szkolnictwie wyższym. W ramach tych zmian dodano nowe wymogi dotyczące:

- konieczności zawarcia umów dwustronnych między Węgrami a instytucjami szkolnictwa wyższego spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego; oraz
- konieczności świadczenia usług szkolnictwa wyższego również w kraju pochodzenia.

Komisja wszczęła [postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Węgrom, ponieważ zmiany te ograniczyły działalność uniwersytetów z UE i spoza UE.

Zgodnie z dyrektywą w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych obywatele Unii mają prawo do tego, aby ich kwalifikacje zawodowe były uznawane w innym państwie członkowskim.

Interwencja Komisji doprowadziła do uznania kwalifikacji zawodowych chorwackich pielęgniarek przez władze Irlandii i Austrii.

W następstwie działań Komisji w zakresie egzekwowania prawa Polska zniosła minimalne stawki w umowach między rzecznikami patentowymi ich klientami. Komisja skierowała do Trybunału Sprawiedliwości [sprawę przeciwko Niemcom](#) w związku z nałożeniem stałych stawek za usługi architektów i inżynierów, które mają zastosowanie wyłącznie do architektów i inżynierów w Niemczech.

Lepsze informowanie i pomoc dla obywateli i przedsiębiorstw

W maju 2017 r. Komisja przyjęła pakiet narzędzi mających na celu poprawę praktycznego funkcjonowania jednolitego rynku UE w odniesieniu do osób fizycznych i przedsiębiorstw.

[Plan działania SOLVIT](#) wzmacnia rolę [SOLVIT](#) jako praktycznego i nieformalnego środka dochodzenia roszczeń w przypadkach, gdy prawa obywateli i przedsiębiorstw w UE zostały naruszone przez organy publiczne w sporach transgranicznych. Zgodnie z tym planem skarga przedłożona Komisji może zostać przekazana do SOLVIT.

Jednocześnie Komisja przyjęła ambitny wniosek w sprawie [jednolitego portalu cyfrowego](#), który stanowi odpowiedź na zapotrzebowanie przedsiębiorstw,

obywateli i innych zainteresowanych stron na lepszy dostęp do jednolitego rynku. Jednolity portal cyfrowy zapewni użytkownikom łatwy dostęp *online* do informacji na temat przepisów UE i przepisów krajowych, procedur dotyczących stosowania się do tych przepisów oraz pomocy i wsparcia na szczeblu UE i krajowym. Użytkownicy transgraniczni powinni mieć dostęp do tych usług *online* i korzystać z nich w taki sam sposób, jak użytkownicy krajowi. Portal będzie wspierać transgraniczne stosowanie zasady „jednorazowości” dzięki zapewnieniu mechanizmu zautomatyzowanej transgranicznej wymiany dowodów. Zasada „jednorazowości” ma zagwarantować, że obywatele i przedsiębiorstwa będą mieli obowiązek dostarczenia administracji publicznej tych samych informacji tylko raz.

Jednolity portal cyfrowy stanowi odpowiedź na potrzeby użytkowników w świecie cyfrowym. Mógłby on ułatwić przedsiębiorstwom zaoszczędzenie ponad 11 mld EUR rocznie, a obywatelom Unii – nawet do 855 000 godzin ich czasu rocznie. Inicjatywa ta zachęca również państwa członkowskie do przyjęcia strategii w zakresie administracji elektronicznej oraz do oferowania nowoczesnych i skutecznych usług publicznych.

W 2017 r., w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, Komisja zainicjowała [integrację rejestrów przedsiębiorstw](#), która ułatwi dostęp do informacji o przedsiębiorstwach w UE zarówno w kraju, jak i za granicą.

Za pośrednictwem jednolitego europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość” integracja rejestrów przedsiębiorstw umożliwia na obszarze całej UE elektroniczny dostęp do informacji o przedsiębiorstwach we wszystkich rejestrach przedsiębiorstw w państwach członkowskich. System ten umożliwi przedsiębiorstwom, konsumentom, inwestorom i organom uzyskanie większej ilości informacji na temat przedsiębiorstw, z którymi mają do czynienia lub z którymi chcą prowadzić interesy. Ostatecznym celem jest zwiększenie zaufania do jednolitego rynku dzięki przejrzystości i aktualnym informacjom na temat przedsiębiorstw w UE.

Egzekwowanie przepisów unii rynków kapitałowych, przepisów dotyczących usług finansowych i swobodnego przepływu kapitału

Działania Komisji w zakresie egzekwowania przepisów w 2017 r. koncentrowały się na zapewnieniu wdrożenia przez państwa członkowskie dyrektyw przyjętych w następstwie kryzysu finansowego. Ich celem jest szersze otwarcie unijnych rynków usług finansowych, zwiększenie odporności i stabilności sektora finansowego oraz poprawa ochrony inwestorów. Obejmują one [dyrektywy o rachunkowości i o badaniach sprawozdań finansowych](#), [dyrektywę o kredycie hipotecznym](#), [dyrektywę w sprawie rachunków płatniczych](#) oraz [dyrektywę zmieniającą dyrektywę o rachunkowości w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych przez niektóre duże jednostki](#)

Prawie wszystkie państwa członkowskie przyjęły do końca 2017 r. środki w celu nadania tym dyrektywom mocy prawnej w ich przepisach krajowych. W wielu przypadkach środki te zostały przyjęte po wszczęciu przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

[Dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych](#) stanowi podstawę reform, które UE wprowadziła w celu poprawy ochrony inwestorów po kryzysie finansowym. Nowe przepisy wzmocnią jednolity rynek, umożliwiając obrót instrumentami finansowymi na przejrzystych, dobrze nadzorowanych, konkurencyjnych i stabilnych rynkach całego Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 19 państwom członkowskim z powodu opóźnień w transpozycji dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych do przepisów krajowych.

Właściwe wdrożenie dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych i innych odpowiednich dyrektyw (takich jak dyrektywa w sprawie przejrzystości) jest niezbędne do celów osiągnięcia unii rynków kapitałowych. Unia rynków kapitałowych ma na celu poprawę dostępu do finansowania, w szczególności dla innowacyjnych przedsiębiorstw, przedsiębiorstw typu start-up oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Ma ona również prowadzić do zwiększenia atrakcyjności rynków kapitałowych dla inwestorów indywidualnych i instytucjonalnych oraz ułatwić inwestycje transgraniczne.

Komisja monitorowała przestrzeganie przez państwa członkowskie zasady swobodnego przepływu kapitału. Wniosła do Trybunału Sprawiedliwości [sprawę przeciwko Węgrom](#) w związku z nieprzestrzeganiem przepisów UE dotyczących praw inwestorów transgranicznych inwestujących

w grunty rolne. Węgry przyjęły ustawę, która zlikwidowała niektóre „prawa użytkowania” – umowy dające prawo do korzystania z nieruchomości i czerpania z niej zysków – będące w posiadaniu inwestorów na Węgrzech. Pozbawiło to zarówno zagranicznych, jak i krajowych inwestorów ich praw nabytych oraz wartości inwestycji bez zapewnienia im jednocześnie rekompensaty.

Egzekwowanie przepisów w zakresie opodatkowania i cel

Strategia Komisji w zakresie egzekwowania przepisów celnych koncentrowała się na zapewnieniu prawidłowego i jednolitego stosowania [unijnego kodeksu celnego](#) przez państwa członkowskie oraz na wykrywaniu opłat o skutku równoważnym należnościom celnym, nawet na obszarze UE.

Po wszczęciu przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego władze włoskie zmieniły swoje przepisy w celu usunięcia sprzecznego z unijnym kodeksem celnym ograniczenia bezpośredniego przedstawicielstwa celnego.

Komisja przeprowadziła postępowanie wyjaśniające w celu sprawdzenia zgodności przepisów krajowych dotyczących kontroli środków pieniężnych z przepisami UE.

W wyniku interwencji Komisji Dania zmieniła jednolity dokument administracyjny stosowany w ramach procedur celnych, który nie był zgodny z wymogami przepisów prawa celnego UE.

W obszarze podatków pośrednich w swoich wysiłkach na rzecz egzekwowania prawa Komisja przyznała pierwszeństwo ściganiu naruszeń, które ograniczają wolności wynikające z Traktatu i mają duży wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

W ramach elektronicznego systemu monitorowania ładunków Węgry zwróciły się do przedsiębiorstw o zgłaszanie do administracji podatkowej wewnątrzunijnych (i niektórych krajowych) przemieszczeń realizowanych na drogach publicznych. Taki system jest spreczny z dyrektywą VAT, ponieważ przede wszystkim wpływa na transgraniczne transakcje UE i nakłada duże obciążenia na przedsiębiorstwa przy przekraczaniu granic. Komisja wszczęła przeciwko Węgom [postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#).

Komisja wszczęła postępowanie przeciwko Włochom, które wykluczają obywateli innych niż włoscy, którzy nie zamierzają osiedlić się we Włoszech, z korzystania z obniżonej stawki mającej zastosowanie do zakupu pierwszego domu nieluksusowego.

Jedną z korzyści płynących z rynku wewnętrznego jest swoboda przemieszczania się, prowadzenia działalności i inwestowania ponad granicami państw przez osoby fizyczne i przedsiębiorstwa. Jednak z uwagi na fakt, że podatki bezpośrednie nie są zharmonizowane w całej UE, swoboda ta może oznaczać, że niektórym podatnikom uda się uniknąć podatku lub uchylić się od płacenia podatku w ich kraju rezydencji podatkowej. Organy podatkowe w UE zgodziły się zatem na ściślejszą współpracę w celu zapewnienia uiszczania podatków oraz zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania. Współpraca ta została usankcjonowana w [dyrektywie w sprawie współpracy administracyjnej](#). Dyrektywa umożliwia państwom członkowskim, w kontekście coraz bardziej zglobalizowanego otoczenia, zapewnienie sprawiedliwego udziału wszystkich podatników w uiszczaniu podatków. Jest to podstawowe narzędzie przejrzystości służące zwalczaniu praktyk uchylania się od opodatkowania, które zostały ujawnione w wyniku sprawy LuxLeaks oraz w dokumentacji dotyczącej dokumentów panamskich i dokumentów z rajów podatkowych.

Działania Komisji w zakresie egzekwowania przepisów w 2017 r. koncentrowały się na zapewnieniu wdrożenia przez państwa członkowskie istotnych zmian wprowadzonych do tej dyrektywy. Zmiany te dotyczą [wymiany informacji dotyczących interpretacji prawa podatkowego](#) oraz [sprawozdawczości w podziale na kraje](#). Do końca 2017 r. prawie wszystkie państwa członkowskie przyjęły wymagane środki.

W przełomowym [wyroku wielkiej izby](#) Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że sądy jednego państwa członkowskiego mogą dokonywać oceny zgodności z prawem wniosków o udzielenie informacji podatkowych przesłanych przez inne państwo członkowskie na mocy dyrektywy w sprawie współpracy

administracyjnej. Ocena taka ogranicza się jednak do sprawdzenia, czy poszukiwane informacje nie są w sposób oczywisty pozbawione wszelkiego przewidywalnego związku z daną kontrolą podatkową.

W 2017 r. Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Niemcom](#) (w zakresie przepisów dotyczących podatku od spadków na specjalne renty alimentacyjne) i [Grecji](#) (w odniesieniu do traktowania pod względem podatku od spadków zapisów na rzecz organizacji nienastawionych na zysk oraz głównego miejsca zamieszkania) po wprowadzeniu przez nie zmian.

Zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów

W maju 2017 r. Komisja zakończyła ocenę głównych elementów unijnego prawa ochrony konsumentów i prawa marketingowego. Ogólnie rzecz biorąc, Komisja stwierdziła, że istniejące przepisy są nadal adekwatne do założonych celów, jeżeli będą odpowiednio egzekwowane i stosowane. Niemniej jednak Komisja zidentyfikowała kilka luk. Z tego powodu, a także w odpowiedzi na przypadki wystąpienia szkody zbiorowej, takie jak skandal związany z emisją zanieczyszczeń w 2015 r. lub masowe odwołania lotów

w 2017 r. przez przedsiębiorstwo lotnicze, co ma wpływ na setki tysięcy konsumentów w całej UE, Komisja przedstawi w 2018 r. nowy ład dla konsumentów. Umożliwi to zbiorową obronę interesów konsumentów za pośrednictwem organizacji przedstawicielskich. W ramach tej inicjatywy zaoferowane zostaną tańsze i skuteczniejsze środki służące powstrzymaniu naruszeń, które wyrządzają szkodę wielu konsumentom w UE jednocześnie, i zaradzaniu im. Przyczyni się ona również do poprawy egzekwowania na drodze publicznoprawnej dzięki wprowadzeniu bardziej skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących sankcji za naruszenia unijnego prawa ochrony konsumentów.

Komisja zamknęła [postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Włochom w związku z imprezami turystycznymi, ponieważ państwo to dostosowało swoje przepisy do dyrektywy Rady 90/314 WE z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek. Przepisy UE wymagają od organizatorów wycieczek zapewnienia ochrony na wypadek niewypłacalności, gwarantującej, że w przypadku bankructwa organizatora podróży konsumenci otrzymają zwrot poniesionych kosztów i zostaną odwiezieni z powrotem do kraju. Po ogłoszeniu upadłości organizatora wyjazdów Todomondo w 2009 r. włoski krajowy fundusz gwarancyjny otrzymał ponad 4 000 wniosków o zwrot kosztów na łączną kwotę prawie 7 mln EUR. Zasoby funduszu były jednak niewystarczające do ich pokrycia. Po wszczęciu przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego Włochy zastąpiły niedofinansowany krajowy fundusz gwarancyjny obowiązkiem wykupienia ubezpieczenia przez organizatorów turystyki i biura podróży lub zapewnienia gwarancji bankowej na wszystkie płatności, które otrzymują od podróżnych. Włochy podjęły również kroki w celu zwrotu kosztów wszystkim podróżnym, którzy w przeszłości ponieśli straty finansowe w wyniku upadłości firm turystycznych. W 2015 r. przyjęto nową [dyrektywę w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych](#), która rozszerza zakres ochrony poza tradycyjne imprezy turystyczne, utrzymując jednocześnie wysoki

poziom ochrony podróżnych przed niewypłacalnością firm turystycznych. Nowa dyrektywa miała zostać wdrożona przez państwa członkowskie do stycznia 2018 r. i obowiązuje od lipca 2018 r. Komisja sprawdzi, czy przepisy krajowe są zgodne z nową dyrektywą.

Pomimo przepisów bezpieczeństwa o szerokim zasięgu na rynku nadal istnieje zbyt wiele niebezpiecznych i nielegalnych produktów, które mogą stanowić poważne zagrożenie dla konsumentów. W 2017 r. Komisja przyjęła pakiet towarowy, który przyczyni się do lepszego egzekwowania zharmonizowanych przepisów UE w zakresie bezpieczeństwa produktów.

Zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego

W dziedzinie zdrowia publicznego Komisja monitorowała, czy państwa członkowskie skutecznie wprowadziły do prawa krajowego przepisy [dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych](#). Dyrektywa ta ma na celu ograniczenie używania tytoniu, w szczególności dzięki zniechęcaniu osób młodych do palenia oraz zapewnieniu, aby wszyscy obywatele byli w pełni świadomi szkodliwych skutków używania tytoniu. Korzyści płynące ze spadku liczby osób palących są oczywiste: ludzie są zdrowsi, liczba chorób przewlekłych i przedwczesnych zgonów związanych z paleniem tytoniu znacznie spada, a także mają miejsce oszczędności o charakterze gospodarczym. Ograniczenie konsumpcji tytoniu o zaledwie 2% przekłada się na roczne oszczędności w opiece zdrowotnej w całej UE w wysokości około 506 mln EUR.

W 2017 r. Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Belgii, Danii, Grecji, Cyprowi, Litwie, Polsce, Rumunii i Słowenii, ponieważ państwa te przedsięwzięły środki mające na celu terminowe wdrożenie dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych do prawa krajowego.

Prawo pacjentów do dostępu do bezpiecznej opieki zdrowotnej o wysokiej jakości w innych państwach UE ma nadal priorytetowe znaczenie dla Komisji. W 2017 r. Komisja ściśle monitorowała wdrażanie [dyrektywy w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej](#).

Egzekwowanie przepisów w zakresie mobilności i transportu

W 2017 r. Komisja prowadziła prace nad zapewnieniem odpowiedniej równowagi między ochroną socjalną pracowników transportu drogowego, uczciwą konkurencją i swobodą świadczenia usług transportowych w wymiarze transgranicznym.

Komisja zaproponowała wyjaśnienie, w jaki sposób warunki delegowania mają zastosowanie do transportu drogowego, a także skuteczne środki

egzekucyjne.

W 2017 r. Komisja zwróciła się do [Grecji](#) o pełne stosowanie [przepisów UE dotyczących praw pasażerów podróżujących drogą morską](#). Greckie przepisy krajowe uniemożliwiły pasażerom pełne korzystanie z praw przyznanych na mocy przepisów Unii Europejskiej w przypadku odwołania lub opóźnienia morskiej usługi przewozu pasażerskiego. W wyniku skargi wniesionej przez Komisję władze greckie w pełni włączyły do prawa krajowego prawo pasażerów do pomocy, zmiany planu podróży lub zwrotu kosztów w przypadku odwołania lub opóźnienia odjazdu.

Transport drogowy jest najpowszechniej używanym środkiem transportu w UE i główną przyczyną wypadków. Wiele wypadków jest powodowanych przez usterki techniczne: codziennie na drogach Europy w wypadkach spowodowanych usterekami technicznymi umiera powyżej pięciu osób. Kontrole techniczne pojazdów mają w związku z tym zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego.

W 2014 r. UE przyjęła nowe przepisy mające na celu zaostrzenie systemu badań i poszerzenie jego zakresu. [Pakiet dotyczący zdatności do ruchu drogowego](#) ma zapobiegać ponad 36 000 wypadków związanych z usterekami technicznymi rocznie dzięki:

- poprawie jakości badań pojazdów (dzięki wspólnym minimalnym normom dotyczącym urządzeń, szkolenia inspektorów i oceny usterek);
- rozszerzeniu kontroli mocowania ładunków podczas kontroli drogowych pojazdów ciężarowych;
- poddawaniu obowiązkowym badaniom elektronicznym podzespołów odpowiadających za bezpieczeństwo (takich jak ABS, ESC i poduszki powietrzne);
- ograniczeniu fałszowania przebiegu dzięki rejestracji odczytów liczników.

Ponieważ 24 państwa członkowskie nie wdrożyły pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego w terminie, Komisja wszczęła przeciwko nim postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

W odniesieniu do sektora kolejowego [Trybunał Sprawiedliwości potwierdził](#), że państwa członkowskie muszą zapewnić prowadzenie rozliczeń przedsiębiorstw kolejowych w sposób umożliwiający monitorowanie zakazu przenoszenia środków publicznych przeznaczonych na zarządzanie infrastrukturą na usługi transportowe. Państwa członkowskie nie mają obowiązku utrzymywania

rozdzielnej księgowości w odniesieniu do każdego zamówienia publicznego na usługi. Komisja będzie aktywnie śledzić wykonanie wyroku.

W [ważnym wyroku](#) Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił, że usługa pośrednictwa świadczona przez platformę elektroniczną Uber, której celem jest łączenie, za opłatą i za pomocą aplikacji na smartfony, nieprofesjonalnych kierowców korzystających z własnego pojazdu z osobami pragnącymi odbyć podróż w mieście, musi zostać zaklasyfikowana jako „usługa w dziedzinie transportu”. W związku z tym do państw członkowskich należy uregulowanie warunków świadczenia usług pośrednictwa, takich jak UBER, zgodnie z ogólnymi zasadami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

5. Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa

Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa jest podstawowym elementem odpowiedzi Komisji na kryzys gospodarczy i finansowy. Polityka ta ma na celu wzmocnienie gospodarki UE w sposób pozwalający stworzyć więcej miejsc pracy i poprawić poziom życia obywateli.

Egzekwowanie przepisów dotyczących unii gospodarczej i walutowej

Unia gospodarcza i walutowa stanowi podstawę procesu integracji UE. Urzeczywistnienie unii gospodarczej i walutowej nie jest celem samym w sobie, ale środkiem do zapewnienia stabilności oraz silniejszego, bardziej zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu w całej strefie euro i w całej UE w celu poprawy życia wszystkich obywateli.

W odpowiedzi na kryzys finansowy i gospodarczy z 2008 r. przyjęto szereg aktów prawnych ([„sześciopak” z 2011 r.](#), oraz [„dwupak” z 2013 r.](#)) w celu wzmocnienia ram zarządzania gospodarczego w UE. W 2017 r. Komisja zwróciła szczególną uwagę na transpozycję [dyrektywy w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich](#).

Ponadto euro może stanowić silną i wiarygodną walutę w oczach obywateli i przedsiębiorstw tylko wtedy, gdy będzie odpowiednio chronione przed fałszowaniem. W 2017 r. Komisja sprawdziła, w jaki sposób państwa członkowskie wdrażają [dyrektywę w sprawie prawnokarnych środków ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem](#).

Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Bułgarii, Chorwacji, Luksemburgowi i Słowenii w związku z niewdrożeniem w terminie do ich przepisów krajowych dyrektywy w sprawie prawnokarnych środków ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem.

Egzekwowanie przepisów dotyczących unii bankowej

W odniesieniu do unii bankowej Komisja kontynuowała kontrolę wdrażania [dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych IV](#), [dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów](#) i [dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków](#). Celem tych instrumentów UE jest zapewnienie, aby banki były silniejsze i lepiej nadzorowane, a także aby istniała możliwość łatwiejszego rozwiązania problemów bez konieczności sięgania po pieniądze podatników.

Silna unia gospodarcza i walutowa oraz unia bankowa wymagają również od państw członkowskich zachowania czujności pod względem utrzymywania i respektowania niezależnego i autonomicznego funkcjonowania banków centralnych. Niezależność ta pozwala im na wnoszenie wkładu w liczne zadania powierzone im przez prawo Unii w obszarze polityki pieniężnej i nadzoru bankowego oraz wykonywanie tych zadań. W związku z tym Komisja nadal zwraca uwagę na tę kwestię.

W ramach dochodzenia przedprocesowego władze Słowenii zajęły w Banku Słowenii informacje, w tym dokumenty EBC. W 2017 r. Komisja wszczęła [postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Słowenii w związku z tym incydem, zarzucając władzom publicznym naruszenie Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów UE. Ta sprawa ma duże znaczenie ze względu na fakt, że zajęcia w bankach centralnych mogą wyrzeć wpływ na ich niezależność i autonomię w polityce pieniężnej i nadzorze bankowym. Należy to zrównoważyć z obowiązkiem lojalnej współpracy między bankami centralnymi a organami publicznymi w ramach dochodzeń.

6. Obszar sprawiedliwości i przestrzegania praw podstawowych oparty na wzajemnym zaufaniu

W dziedzinie wymiaru sprawiedliwości Komisja zapewnia poszanowanie rządów prawa i Karty praw podstawowych. Zapewnia również poszanowanie praw szczególnych, takich jak prawo do swobodnego przemieszczania się, ochrony danych, równouprawnienia płci, niedyskryminacji, prawa ofiar oraz prawo do rzetelnego procesu sądowego w postępowaniu karnym. Zagadnienia te zajmują ważne miejsce w programie Komisji, ponieważ mają one wpływ na życie ludzi.

W ramach [europejskiego semestru](#) Komisja w dalszym ciągu zachęcała państwa członkowskie do poprawy skuteczności ich zdolności egzekwowania prawa. W szczególności dotyczy to niezależności, jakości i skuteczności krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości.

Utrzymanie rządów prawa i praw podstawowych

W 2017 r. Komisja kontynuowała wysiłki na rzecz propagowania i przestrzegania rządów prawa w całej UE. W szczególności Komisja kontynuowała dialog z władzami polskimi w ramach UE na rzecz praworządności.

Komisja podejmowała zdecydowane działania w przypadku, gdy zmiany polityczne i legislacyjne w niektórych państwach członkowskich zagrażały

wspólnym fundamentom UE.

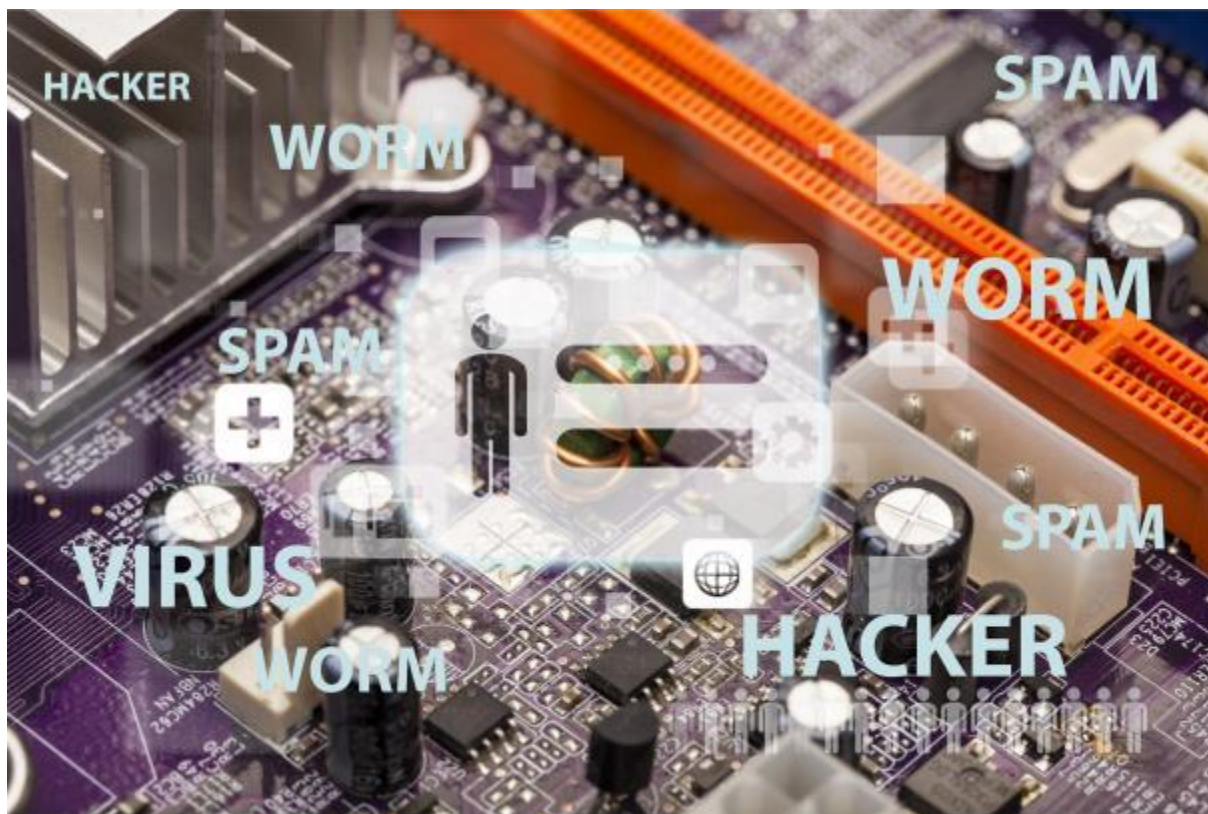
Komisja wszczęła [postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Polsce w związku z naruszeniem prawa Unii Europejskiej w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Główna obawa prawna Komisji związana z tą ustawą dotyczy dyskryminacji ze względu na płeć w związku z wprowadzeniem zróżnicowanego wieku emerytalnego sędziów-kobiet (60 lat) i sędziów-mężczyzn (65 lat). Jest to sprzeczne z art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i dyrektywą w sprawie równości płci w sferze zatrudnienia.

Komisja wyraziła również obawy, że niezależność polskich sądów zostanie podważona w wyniku przyznania Ministrowi Sprawiedliwości swobody uznaniowej w zakresie przedłużania mandatu sędziów, którzy osiągnęli wiek emerytalny.

Komisja wszczęła [postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Węgrom w związku z węgierskim prawem nakładającym na organizacje społeczeństwa obywatelskiego finansowane przez podmioty zagraniczne nowe obowiązki w zakresie rejestracji, sprawozdawczości i przejrzystości. Procedura dotyczy zgodności przepisów z postanowieniami Traktatu UE w zakresie swobodnego przepływu kapitału, jak również z prawem do wolności przemieszczania się oraz prawem do ochrony życia prywatnego i danych osobowych zapisanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Poprawa ochrony danych

W 2017 r. Komisja wspierała państwa członkowskie w przygotowaniach do stosowania od maja 2018 r. [ogólnego rozporządzenia o ochronie danych](#). W ramach rozporządzenia wprowadzony zostanie jednolity zestaw przepisów UE dotyczących ochrony danych, wzmocnione zostanie zaufanie i bezpieczeństwo osób fizycznych oraz ustanowione zostaną jednolite przepisy dla przedsiębiorstw. Niezbędne jest konsekwentne stosowanie tych przepisów.

Komisja pomogła również państwom członkowskim przygotować się do transpozycji [dyrektywy dla organów policyjnych i organów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w zakresie przetwarzania i swobodnego przepływu danych osobowych](#) do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar. Dyrektywa ta zagwarantuje należyłą ochronę danych ofiar, świadków i osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa w kontekście dochodzenia lub działań w zakresie egzekwowania prawa. Jednocześnie bardziej zharmonizowane przepisy ułatwią transgraniczną współpracę policji i prokuratorów w zwalczaniu przestępczości i terroryzmu.

W styczniu 2017 r. Komisja przyjęła [komunikat w sprawie międzynarodowych przepływów danych](#). Określono w nim politykę Komisji mającą na celu ułatwienie rosnącego natężenia międzynarodowych przepływów danych w dziedzinie handlu i ścigania przestępstw, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony danych.

Zwalczanie dyskryminacji

Komisja ściśle monitorowała stosowanie [dyrektywy w sprawie równości rasowej](#), w szczególności w odniesieniu do dostępu społeczności romskiej do kształcenia i mieszkań. Dyrektywa ta stanowi kluczowy element przepisów UE w zakresie zwalczania dyskryminacji ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne oraz wprowadzania w życie zasady równego traktowania.

W 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości uczynił kolejny krok w kierunku wyjaśnienia przepisów UE mających zastosowanie do niedyskryminacji w miejscu pracy. W dwóch sprawach dotyczących kobiet zwolnionych przez pracodawców za noszenie chust islamskich w miejscu pracy ([Achbita](#) i [Bouagnaoui](#)) Trybunał ustanowił delikatną równowagę między wolnością wyznania, wolnością prowadzenia działalności gospodarczej i zasadą niedyskryminacji.

Trybunał orzekł, że przedsiębiorstwa mogą zakazać pracownikom noszenia w pracy widocznych symboli religijnych w ramach ogólnej polityki przedsiębiorstwa zakazującej wszelkich symboli religijnych i politycznych. Polityka neutralności politycznej, światopoglądowej i religijnej może stanowić cel zgodny z prawem, który uzasadnia odmienne traktowanie, pod warunkiem że środki służące osiągnięciu tego celu są właściwe i konieczne. Trybunał wyjaśnił ponadto, że klienci nie mogą po prostu żądać od pracowników usunięcia chust, jeżeli firma nie prowadzi polityki zabraniającej używania symboli religijnych.

Egzekwowanie przepisów w dziedzinie bezpieczeństwa

W 2017 r. kontynuowano prace na rzecz egzekwowania prawa w kontekście [Europejskiej agencji bezpieczeństwa](#) i rozwoju unii bezpieczeństwa. Wdrożenie przepisów UE w tym obszarze ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w całej UE. Regularne sprawozdania z postępu prac w zakresie unii bezpieczeństwa dotyczą bieżących wysiłków na rzecz zapewnienia pełnego i prawidłowego wdrożenia przepisów.

W 2017 r. Komisja prowadziła działania następcze w związku z wszczętymi w 2016 r. postępowaniami w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczącymi instrumentów współpracy policyjnej należących do dawnego „trzeciego filaru”. Nadała priorytet egzekwowaniu ram z Prüm (narzędzie wymiany informacji, które może zapewnić zautomatyzowane porównywanie profili DNA, danych daktyloskopijnych i danych rejestracyjnych pojazdów) oraz tzw. inicjatywy szwedzkiej (która umożliwia organom ścigania skuteczną wymianę informacji i danych wywiadowczych podczas prowadzenia dochodzeń lub operacji wywiadu kryminalnego). Komisja podjęła w tym celu dalsze kroki w ramach postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczętych przeciwko [Grecji](#), [Irlandii](#), [Chorwacji](#), [Włochom](#) oraz [Luksemburgowi](#).

Komisja regularnie składa Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Europejskiej i Radzie Unii Europejskiej sprawozdania z postępów w tworzeniu rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa. Obejmuje to wykorzystanie jej narzędzi egzekwowania prawa do celów konsolidacji unii bezpieczeństwa.

Dyrektywy w sprawie [europejskiego nakazu dochodzeniowego](#) w sprawach karnych oraz [czwarta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy](#) stanowią niezbędne narzędzia skutecznej współpracy w zakresie zwalczania przestępczości transgranicznej i terroryzmu. Te dyrektywy przyczyniają się do realizacji celów agencji bezpieczeństwa.

Czwarta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy wzmacnia istniejące przepisy i umożliwia zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w bardziej skuteczny i przejrzysty sposób.

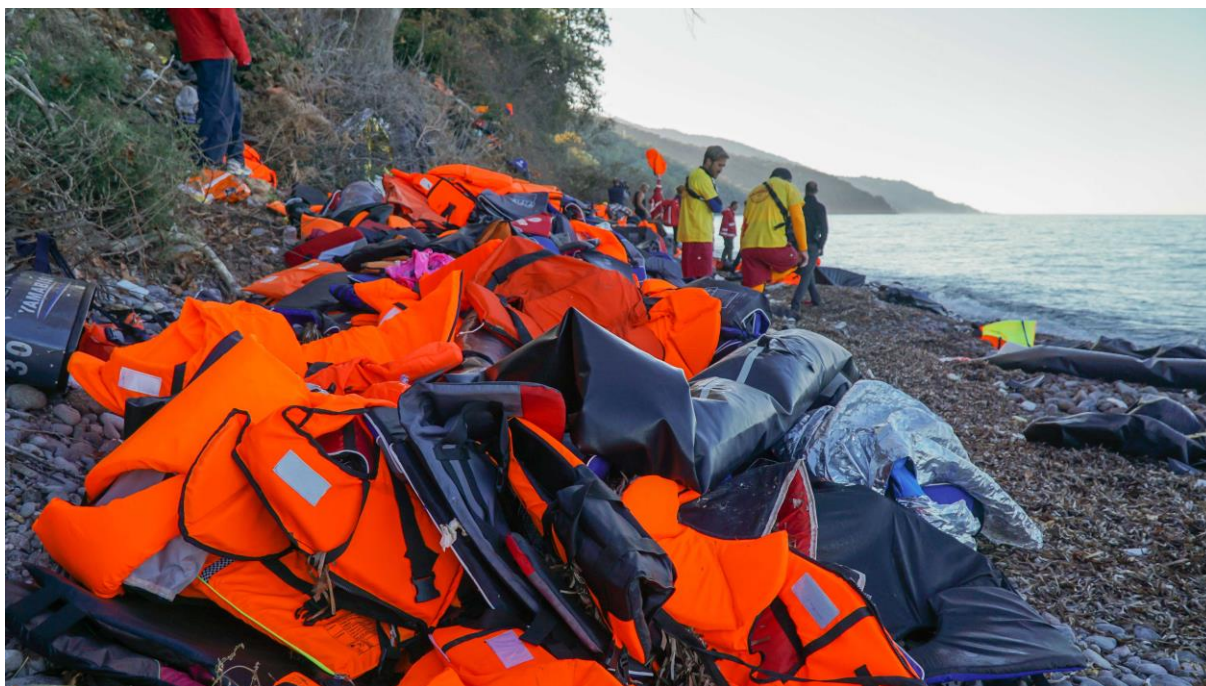
W 2017 r. Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 18 państwom członkowskim w związku z niewdrożeniem w terminie czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy do ich przepisów krajowych. W grudniu 2017 r. Komisja podjęła dalsze kroki w ramach [postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Bułgarii, Grecji, Cypru, Luksemburgowi, Malcie, Niderlandom, Polsce i Rumunii, ponieważ państwa te nie zgłosiły żadnych środków transpozycji, a ich projekty ustaw nadal były na etapie krajowego procesu legislacyjnego.

Europejski nakaz dochodzeniowy upraszcza pracę organów sądowych, które zwracają się o dowody znajdujące się w innym państwie UE. Przykładowo jeżeli francuskie organy sądowe śledzą osoby podejrzane o terroryzm ukrywające się w Niemczech, mogą zwrócić się do władz niemieckich o przesłuchanie świadków lub przeprowadzenie rewizji domów w ich imieniu. To nowe narzędzie uprości i przyspieszy transgraniczne dochodzenia i postępowania karne.

W 2017 r. Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 14 państwom członkowskim w związku z niewdrożeniem w terminie dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego do ich przepisów krajowych.

7. W kierunku nowej polityki w dziedzinie migracji

Polityka migracyjna Komisji ma na celu wyposażenie UE w narzędzia umożliwiające lepsze zarządzanie migracją w perspektywie średnio- i długoterminowej. Obejmuje ona takie kwestie jak migracja nieuregulowana, granice, azyl i legalna migracja.

W 2017 r. Komisja zintensyfikowała prace nad realizacją Europejskiego programu w zakresie migracji, aby stawić czoła pilnym wyzwaniom wynikającym z trwającego kryzysu migracyjnego i uchodźczego. Komisja skoncentrowała się na wdrażaniu tymczasowego mechanizmu relokacji w sytuacjach nadzwyczajnych ustanowionego w 2015 r. w celu zmniejszenia presji na Włochy i Grecję. Regularne sprawozdania na temat relokacji i przesiedleń przypominały wszystkim państwom członkowskim o ich zobowiązaniach prawnych wynikających z decyzji Rady w sprawie relokacji. W sprawozdaniach wzywano te państwa członkowskie, które jeszcze nie dokonały relokacji migrantów z Grecji i Włoch lub zobowiązały się do ich relokacji z Grecji i Włoch, aby uczyniły to niezwłocznie.

Decyzjami Rady w sprawie relokacji nałożono na państwa członkowskie obowiązek zgłaszania co trzy miesiące liczby dostępnych miejsc do celów relokacji, co ma zagwarantować odpowiednie tempo i uporządkowany przebieg procedury. Choć wszystkie inne państwa członkowskie dokonały relokacji i zobowiązały się do niej, Węgry nie podjęły żadnych działań od czasu rozpoczęcia programu relokacji, a Polska nie dokonała żadnej relokacji i nie zobowiązała się do tego od grudnia 2015 r. Republika Czeska nie dokonała żadnej relokacji od sierpnia 2016 r. i od ponad roku nie złożyła żadnych nowych deklaracji. Biorąc pod uwagę uporczywe niewywiązywanie się przez Republikę Czeską, Węgry i Polskę ze zobowiązań wynikających z decyzji Rady w sprawie relokacji, Komisja wszczęła [postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko tym trzem państwom członkowskim.

Komisja w dalszym ciągu monitorowała wdrażanie unijnego prawa migracyjnego i azylowego, w szczególności [dyrektywy w sprawie procedur azylowych](#), [dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania](#) oraz [dyrektywy powrotowej](#).

Dyrektywa w sprawie procedur azylowych ustanawia przepisy dotyczące procesu ubiegania się o azyl. Obejmują one sposoby składania wniosków, ich rozpatrywania, udzielania pomocy osobom ubiegającym się o azyl, odwoływania się od decyzji oraz postępowania z powtarzającymi się wnioskami.

Dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania ma na celu zapewnienie osobom ubiegającym się o azyl w UE godnego poziomu życia oraz zapewnienie poszanowania ich praw człowieka. Zapewnia ona osobom ubiegającym się o azyl dostęp do mieszkań, żywności, odzieży, opieki zdrowotnej, kształcenia dla nieletnich oraz dostęp do zatrudnienia na określonych warunkach.

Dyrektywa powrotowa ustanawia dla państw członkowskich UE wspólne normy i procedury, na podstawie których obywatele państw trzecich nielegalnie przebywający na ich terytorium mogą zostać wydalen. Ustanawia ona przepisy dotyczące zakończenia nielegalnego pobytu oraz zatrzymywania obywateli państw trzecich w celu ich wydalenia, a także zapewnia gwarancje proceduralne.

Komisja odpowiedziała na obawy związane ze zmianami w węgierskim prawie azylowym i migracyjnym wprowadzonymi w marcu 2017 r. Obawy dotyczą zgodności zmian z unijnym prawem migracyjnym i azylowym, w szczególności z dyrektywą w sprawie procedur azylowych, dyrektywą w sprawie warunków przyjmowania oraz dyrektywą powrotową oraz szeregiem postanowień Karty praw podstawowych. Po serii kontaktów z władzami węgierskimi zarówno na szczeblu politycznym, jak i technicznym, Komisja podjęła dalsze kroki w ramach [postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Węgrom.

Komisja w dalszym ciągu monitorowała prawidłowe wdrożenie rozporządzenia Eurodac, które nakłada na państwa członkowskie obowiązek pobierania odcisków palców migrantów o nieuregulowanym statusie i osób ubiegających się o azyl. Skuteczne wprowadzenie w życie rozporządzenia Eurodac ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania rozporządzenia dublińskiego i unijnych systemów relokacji w celu określenia, które państwo UE jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu.

W 2017 r. Komisja podjęła dalsze kroki w [postępowaniu w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Chorwacji w związku z nieprawidłowym pobieraniem odcisków palców od osób ubiegających się o azyl i migrantów o nieuregulowanym statusie zatrzymanych po przekroczeniu granicy zewnętrznej oraz w związku z nieprzekazaniem tych danych do centralnej bazy danych Eurodac.

W dziedzinie legalnej migracji priorytetem politycznym jest zwiększenie zdolności UE do przyciągania i zatrzymywania wysoko wykwalifikowanych pracowników. Jest to konieczne dla zwiększenia konkurencyjności gospodarki UE i sprostania wyzwaniom demograficznym. Dlatego ważne jest, aby zapewnić pełne i prawidłowe wdrożenie dyrektyw UE w sprawie legalnej migracji. Ustanawiają one wspólne warunki przyjmowania i pobytu obywateli państw trzecich.

W 2017 r. Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 17 państwom członkowskim w związku z niezgłaszaniem krajowych środków wdrażających [dyrektywę w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa](#). Takie osoby niebędące obywatelami Unii często posiadają wysokie kwalifikacje.

Komisja nadal monitorowała również wdrażanie innych dyrektyw i wszczyła [postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#), w szczególności w odniesieniu do nieproporcjonalnych opłat pobieranych przez państwa członkowskie za wydawanie dokumentów pobytowych obywatelom państw trzecich.

W 2017 r. Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Bułgarii i Włochom, ponieważ państwa te zmieniły przepisy krajowe w celu obniżenia opłat za wydawanie dokumentów pobytowych obywatelom państw trzecich.